

Mutta yhtenä päivänä Anni näki
leppäkertun sätkyttelevän selällään.
Sen pikkuiset koivet vipattivat ilmassa.

"Voi pientä", hän sanoi.
"Elämäsi on aivan pääläellaan...
niin kuin minunkin."

Kun Anni mietti, miten voisi auttaa,
leppäkerttu sätki ja vääntelehti.

Se ei päässyt jaloilleen.
Annista tuntui pahalta.